

Sygn. akt: I C 1148/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Brodnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Jan Raszkowski
Protokolant:	sekretarz sądowy Małgorzata Puczyńska

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2018 r. w Brodnicy

sprawy z powództwa (...) **Państwowych S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko Z. I. (1), D. I. (1)

o zapłatę

1/ zasądza solidarnie od pozwanych Z. I. (1), D. I. (1) na rzecz powoda (...) Państwowych S.A. z siedzibą w W. kwotę 2 560,99 zł (dwa tysiące pięćset sześćdziesiąt złotych 99/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 stycznia 2017 roku,

2/ umarza postępowanie w pozostałym zakresie,

3/ odstępuje od obciążania pozwanych kosztami procesu.

Sędzia

/ **Jan Raszkowski** /

Sygn. akt I C 1148/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Państwowe S.A. w W. w dniu 27 stycznia 2017 roku wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozwu o zasądzenie od pozwanych D. I. (1) i Z. I. (1) solidarnie kwoty 3.608,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 27 stycznia 2017 roku oraz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że dochodzona kwota wynika z umowy najmu lokalu mieszkalnego w okresie od kwietnia 2016 roku do listopada 2016 roku. Wskazał, że na dochodzoną kwotę składały się 3.139,76 zł jako należność główna i 468,24 zł jako skapitalizowanego odsetki wyliczone od powyższej kwoty do dnia 26 stycznia 2017 roku.

Postanowieniem z dnia 1 czerwca 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził w sprawie VI Nc-e (...) brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę zgodnie z właściwością ogólną pozwanych tutejszemu Sądowi.

Pismem procesowym z dnia 05 stycznia 2018 roku powód ograniczył powództwo o kwotę 1.047,01 zł. Wskazał, że w dniu 5 grudnia 2017 roku pozwani dokonali wpłaty na rzecz powoda tej właśnie kwoty.

Na rozprawie w dniu 18 stycznia 2018 roku pozwani wnieśli o oddalenie powództwa wskazując, że spłacili całe zadłużenie, w tym również za inne długi, w kwocie łącznie 7.000,00 zł w dniu 04 grudnia 2017 roku.

Ustosunkowując się do powyższego powód w piśmie procesowym z dnia 30 stycznia 2018 roku wskazał, że kwota 7000 zł została rozliczona na poczet bieżącego zadłużenia (tj. miesiąc grudzień 2017 roku w kwocie 5.952,99 zł) oraz 1.047,01 zł w ramach ograniczenia powództwa.

Na rozprawie w dniu 15 marca 2018 roku pozwani uznali powództwo i potwierdzili wyliczenie powoda z pisma z dnia 30 stycznia 2018 roku. Wnieśli także o rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty z uwagi na ich trudną sytuację majątkową i zdrowotną.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 12 listopada 2003 roku (...) S.A. Centrala Zakład (...) w B., działając jako oddział powoda zawarł z pozwanym Z. I. (1) umowę najmu nr (...)r. Przedmiotem umowy był najem lokalu położonego w B., przy ul. (...), składający się z 3 izb, o łącznej powierzchni użytkowej 44,15 m² wyposażony w instalację elektryczną i wodno – kanalizacyjną oraz wc. Umowa była zawarta na czas nieokreślony w związku ze stosunkiem pracy najemcy u powoda. W umowie wskazano, że uprawnionymi do zamieszkania jest również jego żona i dzieci. Czynsz wraz z opłatami został ustalony na kwotę łącznie 133,03 zł miesięcznie, miał być płatny do 15 dnia każdego miesiąca. Przewidziano również prawo naliczania odsetek ustawowych od płatności nieterminowych, przy czym nie pobierano opłat za opóźnienie poniżej 15 dni. Najem mógł zostać rozwiązany z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia w przypadku ustania stosunku pracy pozwanego u powoda.

(dowód: kopia umowy najmu lokalu z 12.11.2003 roku – k. 22 – 25 akt, odpis KRS powoda – 11 – 21 akt)

Powód przedłożył oświadczenie pozwanego z dnia 21 stycznia 2014 roku, w którym pozwany oświadczył, iż w lokalu stale mieszkają jedynie osoby uprawnione.

(dowód: kopia oświadczenia – k. 26 akt)

W dniu 17 listopada 2008 roku powód skierował do pozwanych wezwanie do zapłaty kwoty 1.270,44 zł tytułem zaległości czynszowych w okresie od kwietnia do października 2008 roku, jak również wskazał, że zamierza wypowiedzieć im umowę najmu. Powód przedłożył także dowód odebrania pisma.

(dowód: kopia wezwania z 17.11.2008 roku – k. 27 – 28 akt, dowód jego odbioru – k. 29 – 30 akt)

W dniu 19 marca 2009 roku powód poinformował pozwanych, że wypowiada im umowę najmu z dniem 31 marca 2009 roku z powodu braku płatności co najmniej 3 pełnych okresów płatności. Wskazał, że pozwani winni opróżnić lokal do dnia 30 kwietnia 2009 roku. Powód przedłożył także dowód odebrania pisma.

(dowód: kopia wypowiedzenia – k. 31 akt, kopia dowodu doręczenia – k. 32 – 33 akt)

W dniu 4 stycznia 2017 roku powód wezwał pozwanych do zapłaty kwoty 3.608,00 zł tytułem należności czynszowych za okres od kwietnia 2016 roku do listopada 2016 roku, w terminie do 11 stycznia 2017 roku, pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową. Powód przedłożył również dowód nadania powyższego wezwania.

(dowód: kopie wezwań – k. 34 i 35 akt, kopia dowodu nadania – k. 36 – 37 akt)

Sąd przeprowadził dowód z przesłuchania pozwanych w charakterze strony na rozprawie w dniu 15 marca 2018 roku na okoliczność ich sytuacji majątkowej i zdrowotnej.

Pozwany Z. I. (1) zeznał, że wraz z żoną utrzymują się z jego emerytury w kwocie 1.200,00 zł. Żona nie posiadała żadnych dochodów. Wskazał, że choruje na płuca, leczyl się nawet w sanatorium. Wskazał, że ich miesięczne wydatki to około 100 zł na śmieci, energię i wodę, około 800 zł wydają na wyżywienie, około 40 zł na gaz oraz rocznie około 2500 zł na opał.

(dowód: zeznanie Z. I. – k. 58 verte akt)

Pozwana D. I. (1) zeznała, że nie ma żadnych dochodów i utrzymuje się z dochodów męża. Ma chore oko, leczyla je prywatnie i wydała już na to ponad 1500 zł. Na same leki wydaje ponad 100 zł miesięcznie, a każda wizyta u lekarza kosztuje 100 zł. Musiała też kupić szkła kontaktowe na co wydała 200 zł.

(dowód: zeznanie D. I. – k. 58 verte akt)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o przedłożone przez powoda dokumenty oraz zeznania pozwanych. Pozwani uznali powództwo co do zasady i potwierdzili twierdzenia powoda co do wysokości zadłużenia.

Sąd zważył, co następuje:

Strony łączyła umowa najmu lokalu zawarta w związku ze stosunkiem pracy łączącym pozwanego z powodem. Najem lokali jest uregulowany w Tytule XVII, Dziale I kodeksu cywilnego (art. 659 – 679 i 680 – 692 k.c.) z uwzględnieniem zapisów ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego. Umowa łącząca strony nie była sprzeczna z prawem ani zasadami współżycia społecznego. Sąd uznał ją zatem za w pełni wiążącą strony.

Pozwani uznali powództwo oraz potwierdzili okoliczności wskazane przez powoda w pozwie i pismach procesowych, zwłaszcza w zakresie należnej kwoty, wyrażone w piśmie z dnia 30 stycznia 2018 roku.

Zgodnie z przepisem art. 213 § 2 k.p.c., Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

W niniejszej sprawie Sąd nie stwierdził, by uznanie było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo by zmierzało do obejścia prawa.

Powód w piśmie procesowym z dnia 05 stycznia 2018 roku ograniczył powództwo o kwotę 1.047,01 zł, wskazując, że pozwani dokonali w tym zakresie spłaty długu.

Zgodnie z przepisem art. 203 § 1 k.p.c., pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Z § 4 tegoż przepisu wynika natomiast, że Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Sąd nie stwierdził, by ograniczenie powództwa we wskazanym zakresie było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo by zmierzało do obejścia prawa.

Konsekwencją cofnięcia pozwu we wskazanym zakresie jest umorzenie postępowania, zgodnie z przepisem art. 355 § 1 k.p.c., który stanowi, że Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Wobec powyższego, Sąd w punkcie pierwszym sentencji wyroku zasądził od pozwanych, na rzecz powoda żadaną kwotę wraz z odsetkami określonymi w art. 481 § 1 i 2 k.c., zaś w punkcie drugim sentencji wyroku umorzył postępowanie w pozostałym zakresie na podstawie art. 355 w zw. z art. 203 k.p.c.

Orzeczenie o kosztach Sąd oparł o przepis art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Pozwani są osobami starszymi, leczą się i utrzymują jedynie z niewysokiej emerytury pozwanego. Sytuacja pozwanych jest na tyle ciężka, że w ocenie Sądu zasadnym było nieobciążanie ich kosztami procesu, o czym Sąd orzekł w punkcie trzecim sentencji wyroku.

SSR Jan Raszkowski